

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/1/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8104010001
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Čech
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8104010001.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Čecha a prísediacich Valérie Justovej a Bc. Janky Scepánikovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2022 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1./ N. Ž., nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. T., M. Š. Č.. XX, M.. Č.. T. F. Y. F., M.. J.. Y. XXX, Č.X. C.,

2./ Y. Y., nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. A. W. U.-Ú., G.. A. Q. XXX/XX, I.. M.,

3./ U. Q., nar. XX.XX.XXXX U. T.Š., M. F. T., Š. Č.. XX, M.. Č.. U. U. M. U. Ú. E. Ú. V.,

pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 05.03.2019, č. k. 4T/1/2004-866 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.03.2021, č. k. 1To/1/2020-900, v ktorom boli uznaní vinnými

obž. N. Ž. E. I.. Y. Y. U. F. X./.

- z trestného činu obmedzovania osobnej slobody formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 k § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

v bode 2./

- z trestného činu lúpeže a obmedzovania osobnej slobody formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 k § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

v bode 4./

- z trestného činu vydierania formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 k § 235 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

obž. Y. Y. U. F. X./.

- z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

obž. N. Ž. U. F. X./.

- z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

obž. U. Q. U. F. X./.

- z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

ktoré spáchali tak,

ž e

obž. N. Ž. E. I.. Y. Y.

1./ dňa 16.01.2003 asi o 21.00 hod. v T. na ulici I. Č.. XX, pred vchodom do obytného domu, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne pristúpili k L. , ktorý v uvedenom dome býva, ako aj k jeho priateľom T. W. E. H. , následne ich začali fyzicky napádať, pričom ich žiadali, aby vrátili mobilný telefón, ktorý mali odcudziť a taktiež nútili L. R., aby im ukázal, kde býva ďalší z jeho známych I. T. a keď to tento odmietol, jeden z nich ho uchopil za rukáv a proti jeho vôli bol ťahaný k obytnému domu na ul. Y. Č. Č.. X U. T. a keďže menovaný mal obavy o svoj život a mal strach, nekládol pritom odpor a tomuto konaniu sa podvolil, pričom neutrpel žiadne zranenia,

2./ 16.01.2003 asi o 21.15 hod. po tom, ako vyšiel na zavolanie I. T. z vchodu obytného domu v T. W. G.. Y. Č. Č.. X, kde býva, vzápätí za použitia násilia ho vytiahli pred tento vchod a N. Ž. ho viackrát udrel pästou ruky do oblasti tváre, následne ho zvalil na zem do snehu a všetci mu povedali, že musí vrátiť mobilný telefón, ktorý mal odcudziť. Na to k nemu pristúpila majiteľka odcudzeného mobilného telefónu L. Y., ktorá ho 2-krát udrela dlaňou do oblasti tváre a žiadala ho, aby jej mobilný telefón vrátil. Po tomto ho N. Ž. chytil odzadu oboma rukami a Y. spoločne s L. Y. mu z pravej ruky a krku odopli spolu tri retiazky z bieleho kovu a po tomto ho prinútili pod hrozbou násilia, napriek tomu, že bol bosý a bez primeraného odevu, aby ich zaviedol k ďalšiemu z jeho známych C. T., F. T., X. XX, čo on z obavy a strachu vykonal, pričom týmto konaním utrpel opuch ľavého ucha, bolesti a opuch pery, ako aj bolesti pravého stehna bez lekárskeho ošetrovania,

obž. Y. Y.

3./ dňa 16.01.2003 asi o 21.45 hod. po tom, ako Y. Q. vystúpil z autobusu MHD č. XX v blízkosti nákupného strediska Z. U. T., pristúpil k nemu a bezdôvodne ho pästou ruky udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho chytil za vlasy a niekoľkokrát ho udrel do oblasti tváre a taktiež ho niekoľkokrát kopol do rôznych častí tela a zobral mu CD nosič, ktorý držal v ruke, čím takto svojimi konaniami mu spôsobil drobné zranenia, avšak tento lekárske ošetrovanie nevyhľadal,

obž. N. Ž. E. I.. Y. Y.

4./ dňa 16.01.2003 asi o 22.00 hod. v T. na parkovisku pred nákupným strediskom Z. a inde na presne nezistenom mieste boli postupne M. M., Y. Q., I. T., R. I., H. Š., L. R., C. T., Y. T. E. T. W. pod ich hrozbami fyzickým násilím ako aj vyhrážaním sa ujmu na zdraví, ak im nevydajú svoje občianske preukazy, prípadne kartu poistenca, nútili ich im tieto doklady vydať a rovnako tak sa im spoločne vyhrážali, že ak neprinesú majiteľke odcudzeného mobilného telefónu L. Y. dňa 17.1.2003 do 17.20 hod. každý z nich po 450.- Sk do baru I. U. T. W. G. Y. ako náhradu za odcudzený telefón, prípadne tento telefón nevrátia, budú zbití a celá vec bude nahlásená polícii,

obž. N. Ž. E. I.. U. Q.

5./ dňa 08.10.2002 asi o 21.00 hod. v T. na ul. Š. Č.. XX spolu s dvoma doposiaľ nestotožnenými osobami po tom, čo prišli spolu s T. T. do jeho jednoizbového bytu ho prepadli tak, že najprv ho jeden z doposiaľ nezistených osôb udrel päťou do tváre a žiadal vydanie peňazí a následne druhý z doposiaľ neznámych osôb ho kuchyni pritlačil k stene tak, že ho jednou rukou držal pod krkom a druhou rukou mu zo zadného vrecka riflí vybral peňaženku s hotovosťou 1.200,- Sk a za ten čas obaja obžalovaní spolu s druhou doposiaľ nezistenou osobou mu zobrali mobilný telefón zn. L. s kartou a nabíjačkou, rádio magnetofón nezistenej značky, kalkulačku zn. Z., taštičku s dokladmi, cestovnú tašku a 700,- Kč, čím takto majiteľovi bytu T. T. spôsobil škodu celkom v sume 14.256.- Sk, - pričom obž. N. Ž. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/39/1999 z 22.05.2002. ktorý nadobudol právoplatnosť 12.10.2000 bol pre takýto trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 a pol (dva a pol) roka.

Obžalovaná:

4./ L. Y., nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. T., Š. XX,

je vinná

v bode 1./

- z trestného činu obmedzovania osobnej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 k § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

v bode 2./

- z trestného činu lúpeže a obmedzovania osobnej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 k § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

v bode 4./

- z trestného činu vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 k § 235 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

ktoré spáchala tak, že

1./ dňa 16.01.2003 asi o 21.00 hod. v T. na ulici I. Č.. XX, pred vchodom do obytného domu, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s N. Ž. E. Y. Y., ktorí boli pre tento skutok právoplatne uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.03.2019, č. k. 4T/1/2004-866 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.03.2021, č. k. 1To/1/2020-900, pristúpili k L.

, ktorý v uvedenom dome býva, ako aj k jeho priateľom T. W. E. H.
, následne ich začali fyzicky napádať, pričom ich žiadali, aby vrátili mobilný telefón, ktorý mali odcudziť a taktiež nútili L. R., aby im ukázal, kde býva ďalší z jeho známych I. T. a keď to tento odmietol, jeden z nich ho uchopil za rukáv a proti jeho vôli bol ťahaný k obytnému domu na ul. Y. Č. Č.. X U. T. a keďže menovaný mal obavy o svoj život a mal strach, nekládol pritom odpor a tomuto konaniu sa podvolil, pričom neutrpel žiadne zranenia,

2./ 16.01.2003 asi o 21.15 hod. po tom, ako vyšiel na zavolanie I. T. z vchodu obytného domu v T. W. G. Y. Č. Č.. X, kde býva, vzápätí za použitia násilia ho spoločne s N. Ž. E. Y. Y., ktorí boli pre tento skutok právoplatne uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.03.2019, č. k. 4T/1/2004-866 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.03.2021, č. k. 1To/1/2020-900, vytiahli pred tento vchod a N. Ž. ho viackrát udrel päťou ruky do oblasti tváre, následne ho zvalil na zem do snehu a všetci mu povedali, že musí vrátiť mobilný telefón, ktorý mal odcudziť. Na to k nemu pristúpila majiteľka odcudzeného mobilného telefónu L. Y., ktorá ho 2-krát udrela dlaňou do oblasti tváre a žiadala ho, aby jej mobilný telefón vrátil. Po tomto ho N. Ž. chytil odzadu oboma rukami a Y. spoločne s L. Y. mu z pravej ruky a krku odopli spolu tri retiazky z bieleho kovu a po tomto ho prinútili pod hrozbou násilia, napriek tomu, že bol bosý a bez primeraného odevu, aby ich zaviedol k ďalšiemu z jeho známych C. T., bytom T., X. XX, čo on z obavy a strachu vykonal, pričom týmto konaním utrpel opuch ľavého ucha, bolesti a opuch pery, ako aj bolesti pravého stehna bez lekárskeho ošetrovania,

4./ dňa 16.01.2003 asi o 22.00 hod. v T. na parkovisku pred nákupným strediskom Z. a inde na presne nezistenom mieste boli postupne M. M., Y. Q., I. T., R. I., H. Š., L. R., C. T.Č., Y. T. E. T. W. pod ich hrozbami fyzickým násilím ako aj vyhrážaním sa ujmu na zdraví, ak im nevydajú svoje občianske preukazy, prípadne kartu poistenca, nútila ich spoločne s N. Ž. E. Y. Y., ktorí boli pre tento skutok právoplatne uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.03.2019, č. k. 4T/1/2004-866 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.03.2021, č. k. 1To/1/2020-900, im tieto doklady vydať a rovnako tak sa im spoločne vyhrážali, že ak neprinesú majiteľke odcudzeného mobilného telefónu L. Y. dňa 17.1.2003 do 17.20 hod. každý z nich po 450.-Sk do baru I. U. T. W. G. Y. ako náhradu za odcudzený telefón, prípadne tento telefón nevrátia, budú zbití a celá vec bude nahlásená polícii,

t e d a

v bode 1./

- spoločným konaním inému bez oprávnenia bránila užívať osobnú slobodu,

v bode 2./

- spoločným konaním proti inému použila násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 4./

- spoločným konaním iného násilím a hrozbou násilia nútila, aby niečo konal.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 upúšťa od potrestania obžalovaných menom:

1./ L. Y., nar. XX.XX.XXXX U. T.I., M. F. T., Š. XX,

2./ N. Ž., nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. T., M. Š. Č.. XX, M.. Č.. T. F. Y. F., M.. J.. Y. XXX, Č. C.,

3./ Y. Y., nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. A. W. U.-Ú., G.. A. Q. XXX/XX, I.. M.,

4./ U. Q., nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. T., Š. Č.. XX, M.. Č.. U. U. M. U. Ú. E. Ú. V.,

Podľa § 229 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 poškodenú menom K. T., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T., I.Á. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na konanie o veciach občianskoprávných.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 09.05.2006, sp. zn. 4T/1/2004 súd uznal obžalovaných Ľ. Y., N. Ž. E. Y. Y. vinnými v bode 1/rozsudku z trestného činu obmedzovania osobnej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona k § 231 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2/rozsudku z trestného činu lúpeže a obmedzovania osobnej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona k § 234 ods. 1 Trestného zákona a § 231 ods. 1 Trestného zákona, v bode 4/rozsudku z trestného činu vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona k § 235 ods. 1 Trestného zákona, obžalovaného Y. Y. v bode 3/rozsudku z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona, obžalovaného N. Ž. v bode 5/ rozsudku z trestného činu neplnenia odvodnej povinnosti podľa § 267 ods. 1 Trestného zákona a bode 6/rozsudku z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona ako obzvlášť nebezpečného recidivistu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona a obžalovaného U. Q. v bode 6/rozsudku z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Za to obžalovanej Ľ. Y. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého podmenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Obžalovanému Y. Y. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do druhej nápravno výchovnej skupiny. Obžalovanému N. Ž. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do druhej nápravno výchovnej skupiny. Obžalovanému U. Q. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do prvej nápravno výchovnej skupiny, pričom súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.07.2003, sp. zn. 1T/78/2003, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okrem toho uvedeným rozsudkom súd poškodeného T. T. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Uznesením zo dňa 23.02.2016, č. k. 1To/20/2014-560 Krajský súd v Prešove zrušil uvedený rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Rozsudkom Okresného sudu Prešov, sp. zn. 4T/1/2004 zo dňa 05.03.2019, súd podľa § 24 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 upustil od potrestania obžalovaných Ľ. Y., N. Ž., Y. Y., U. Q., pričom podľa § 226 písm. a) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, obžalovaného N. Ž., oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin neplnenia odvodnej povinnosti podľa § 267 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Uvedené rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním, a tak Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 1To/1/2020 zo dňa 03.03.2021 rozhodol tak, že zrušil výrok o vine v časti týkajúcej sa obžalovanej Ľ. Y. a výrok o treste týkajúci sa obžalovaných Ľ. Y., N. Ž., Y. Y. E. U. Q.. Zároveň rozhodol, že vec vracia Okresnému súdu Prešov, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd vytkol napadnutému rozsudku chyby, pretože sa súd prvého stupňa so všetkými okolnosťami náležite nevysporiadal a dôkazy nehodnotil tak, ako mu to ukladá § 2 ods. 6 Trestného poriadku.

Poškodený nebohý T. T., W.. XX.XX.XXXX U. T., A.. XX.XX.XXXX U. T., W. F. Š. XXXX/XX, T. si v rámci prípravného konania uplatnil nárok na náhradu škody, pričom tento nárok neskôr prešiel na sestru nebohého, K. T..

S ohľadom na posledné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, súd na hlavnom pojednávaní zo dňa 12.05.2022 doplnil dokazovanie prečítaním správ o povesti obžalovaných a ich hodnotenia z VTOS a odpismi z registra trestov, pričom zistil nasledovné.

Zo správy o povesti obžalovanej L. Y. od Mestského úradu T. vyplýva, že obžalovaná je rozvedená a s bývalým manželom majú dve dcéry. V meste bola od roku 2011 doposiaľ 7 krát priestupkovo riešená, pričom vo väčšine prípadov bol priestupok vyriešený napomenutím. OO PZ Prešov - Juh uvádza, že obžalovaná ma v susedstve dobrú povesť, a v súčasnosti je zamestnaná ako pracovníčka SBS. Obžalovaná Y. je doposiaľ bez záznamu v odpise registra trestov.

Zo správy o povesti obžalovaného N. Ž. od Mestského úradu T. vyplýva, že obžalovaný je rozvedený a v meste nebol priestupkovo riešený. Podľa správy od OO PZ Prešov - Juh obžalovaný Ž. žije v Anglicku. Obžalovaný Ž. v odpise registra trestov celkovo päť záznamov. Prvé dve odsúdenia sú ešte spreď roku 2000, a v ostatných troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z hodnotenia obžalovaného U. Q., ktorý v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS V. vyplýva, že vo výkone trestu je od roku 2014, kedy najprv vykonával väzbu, ktorá po právoplatnom odsúdení prešla plynule do výkonu trestu. V ústave dodržiava podmienky výkonu trestu a doposiaľ bol štyrikrát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestanie evidované nemá. Obžalovaný Q. má v odpise registra trestov celkovo tri záznamy. Prvé dve odsúdenia sú ešte z rokov 2002, resp. 2003, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Posledné odsúdenie je z roku 2017, kedy bol rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5Tk/1/2015 zo dňa 30.08.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3To/40/2016 zo dňa 07.02.2017 odsúdený pre obzvlášť závažný zločin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a, písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Zo správy o povesti obžalovaného Y. Y. od Obecného úradu A. W. U. vyplýva, že v obci nebol riešený komisiou verejného poriadku a požíva tam dobrú povesť. Uvedené potvrdzuje aj správa od OO PZ M.. V registri trestov ma obžalovaný Y. tri záznamy, pričom ide o odsúdenia ešte z pred roku 2000 a vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, od potrestania páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin menšej nebezpečnosti pre spoločnosť, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave, možno upustiť, ak vzhľadom na povahu spáchaného činu a na doterajší život páchatel'a možno dôvodne očakávať, že už prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Krajský súd v Prešove, svojim rozhodnutím vytvoril neštandardnú procesnú situáciu, kedy nezrušil rozhodnutie Okresného súdu Prešov o vine vo vzťahu k obžalovaným N. Ž., Y. Y. E. U. Q., a nezrušil ani výrok, ktorým Okresný súd Prešov oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora obžalovaného N. Ž., pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin neplnenia odvodnej povinnosti podľa § 267 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Tieto výroky, sa preto stali právoplatnými, a súd v týchto parciálnych častiach konania, už nevykonával ďalšie dokazovanie, ani o nich nerozhodoval.

Čo sa týka preukázania viny u obžalovanej L. Y., po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že obžalovaná L. Y. spáchala trestné činy, ktoré sú jej kladené za vinu tak, ako sú popísané v jednotlivých skutkových vetách uvedených vo výroku tohto rozsudku. V otázke viny za spáchané skutky u obžalovanej Y., nemá žiaden vplyv ani plynutie času, a táto bola podľa názoru súdu v doterajšom konaní dostatočne preukázaná, a obžalovaná Y. musí byť pre tieto závažné trestné činy uznaná vinnou. Uznatie viny tak zabezpečí, aby sa potencionálny páchatelia vyvarovali pred páchaním ďalších obdobných trestných činov, nakoľko obžalovaná sa od doby, kedy spácha predmetné trestné činy vyvarovala ďalšej závažnej protispoločenskej činnosti, a už samotné trestné konanie malo na ňu zjavne dostatočný účinok. Čo sa týka konkrétnosti, na základe ktorých bola uznaná obžalovaná Y. vinnou, súd v plnom rozsahu poukazuje na svoje predošlé rozhodnutie zo dňa 05.03.2019.

V otázke potrestania páchatel'ov predmetných trestných činov, po tak dlhom časovom období od spáchania skutkov, zaujal senát jednoznačné stanovisko a žiadnym spôsobom nebude trestať ktoréhokoľvek z obžalovaných.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal do úvahy, že skutky boli spáchané v rokoch 2002 a 2003, teda pred viac ako devätnástimi rokmi a samotné trestné stíhanie obžalovaných trvá rovnako od roku 2002, resp. 2003, bez toho, že by obžalovaní spôsobili výraznejšie prieťahy v konaní. Súd pritom poukazuje na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 1998 a ktorý v článku 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru upravuje právo každého, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom zriadeným zákonne, a ktorý zabezpečuje osobe obvinenej z trestnej činnosti právo na spravodlivé súdne konanie, vrátane uloženia spravodlivého trestu. Uplynutie vyššie uvedenej doby od vznosenia obvinenia je možné, z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru, považovať za okolnosť, ktorú musí súd zohľadniť pri rozhodovaní o trestoch a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie. V prejednávanom prípade pritom nešlo o skutkovo, či právne komplikovanú vec a ani rozsah spisového materiálu nebol taký, aby ju nebolo možné právoplatne skončiť v primeranej lehote.

Z vyššie uvedených dôvodov súd starostlivo zvažoval, či je potrebné pôsobiť na prevýchovu obžalovaných trestom odňatia slobody a dospel k záveru, že takáto potreba tu v súčasnosti už nie je. Podľa názoru súdu by v tomto prípade uloženie takéhoto druhu trestu, hoc i podmienenečne odloženého na krátku skúšobnú dobu, bolo pre páchatel'ov neprimerane prísne.

Z týchto dôvodov súd u obžalovaných upustil od potrestania v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Aj keď si poškodený, toho času už nebohý T. T. v zmysle § 43 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 podal návrh, aby súd vyslovil povinnosť obžalovaných uhradiť škodu, súd právneho nástupcu poškodeného s jeho nárokom odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných, pretože na určenie presnej výšky škody, ktorá vznikla protiprávnym konaním obžalovaných by bolo potrebné ďalšie dokazovanie, ktoré súd považoval za element, ktorý by už presahoval potreby trestného stíhania a ešte väčšmi by ho predĺžil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je v zmysle § 248 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prípustné odvolanie do 8 (ôsmich) dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.